

Sebep-Sonuç Cümleleri: Sebep-sonuç cümlelerinde bir olayın nedenini ve sonucunu anlatırız. Sebep, olayın ortaya çıkmasına neden olan durumu gösterirken sonuç ise o olayın ortaya çıkmasını anlatır.

- **Örnek:** "Yağmur yağdığı için sokaklar ıslak."
Burada "yağmur yağması" **sebep**, "sokakların ıslak olması" ise **sonuçtur**.
- **Örnek:** "Gece geç yatmam nedeniyle sabah uykusuz kaldım."
Burada "geç yatmak" **sebep**, "uykusuz kalmak" ise **sonuçtur**.

Amaç-Sonuç Cümleleri: Amaç-sonuç cümlelerinde bir amaç doğrultusunda yapılan bir eylemin sonucunu anlatırız. Amaç, bir şey başarmak için yapılan eylemdir; sonuç ise o amaç için yapılan eylemin sonucudur.

- **Örnek:** "Sınavda başarılı olmak için çok çalıştım."
Burada "sınavda başarılı olmak" **amaç**, "çok çalışmak" ise **sonuçtur**.
- **Örnek:** "Spora gidiyorum sağlıklı olmak için."
Burada "sağlıklı olmak" **amaç**, "spora gitmek" ise **sonuçtur**.

Koşul-Sonuç Cümleleri: Koşul-sonuç cümlelerinde bir olayın gerçekleşmesi için belirli bir şartın yerine getirilmesi gerektiği anlatılır. Koşul, olayın gerçekleşmesi için gereken şarttır; sonuç ise o koşul sağlandığında ortaya çıkan durumdur.

- **Örnek:** "Eğer çok çalışırsan başarılı olursun."
Burada "çok çalışmak" **koşul**, "başarılı olmak" ise **sonuçtur**.
- **Örnek:** "Eğer bu projeyi bitirirsen öğretmenini seni takdir eder."
Burada "projeyi bitirmek" **koşul**, "takdir edilmek" ise **sonuçtur**.

Karşılaştırma Cümleleri: Karşılaştırma cümlelerinde iki ya da daha fazla durumun benzerlik ve farklarını anlatırız. Bu tür cümlelerde her iki öge birbirine benzer ya da zıt yönleriyle incelenir.

- **Örnek:** "Bu kitap, diğer kitaplardan daha öğretici."
Burada "bu kitap" ve "diğer kitaplar" **karşılaştırılmakta**, "daha öğretici" ise farktır.
- **Örnek:** "Kedim, köpeğime göre daha sakin."
Burada "kedi" ve "köpek" **karşılaştırılmakta**, "sakinlik" ise farktır.

Duygu Cümleleri: Duygu cümlelerinde hissedilen duygu durumu anlatılır.

- **Örnekler:** Diyelim ki tatile gittin. (**Varsayım**)
Bir tepsi baklava bize yetmez. (**Azımsama**)
Bunu çocuklar bile yapar. (**Küçümseme**)
Ne yapsam boşuna, hep bildiğini okuyorsun! (**Yakınma**)
Vay be! Doktor mu oldun? (**Şaşıрма**)
Anlamadığın soruları öğretmenine sorarsan iyi olur. (**Öneri**)
Kapıyı ben çalmadım. (**Yadsıma**)
Bu hafta sinemaya gideceğiz. (**Tasarı**)
Keşke biraz daha çalışsaydım. (**Hayıflanma**)
Yarın okullar tatil olabilir. (**Olasılık**)
Ders bitmiştir, çıkabilirsiniz. (**Kesinlik**)
Oyunda Betül daha başarılıydı. (**Karşılaştırma**)

Sırma saçlı bir kızdı. (Benzetme)

Yazar, neredeyse her sayfada ironi yapmış. (Üslup)

Son kitabında şehir yaşamının zorluklarından bahsetmiş. (İçerik)

Düzenli yürüyüş yaparak zayıfladı. (Aşamalı durum)

Öfkemi yönetemiyorum. (Öz eleştiri)

Bu evi kaçırmam bir hataydı. (Pişmanlık)

Takım çok iyi oynadı. (Eleştiri)

İstanbul'un trafiğine artık alıştım. (Kanıksama)